

Nošení roušek je, zdá se, malý oříšek. Už se nedá dost dobře vymlouvat na to, že je nemáme, řada lidí si nějakou provizorní pokrývku úst dokáže vyrobit sama, na krátko ale v pohodě poslouží i šála. Jde o bazální solidaritu, vyjádření faktu, že mi ostatní nejsou lhostejní.

{jathumbnail off}

A přece - dnes jsem prošel naším městem dvakrát, včetně Lidlu, a roušku jsem však zahlédl u minima jedinců. Skoro nikdo ji zatím nenosí, mě nevyjímaje. Popravdě řečeno se trochu stydím. Nechám teď stranou fakt, že pokud bych se při své zručnosti pokusil o výrobu adekvátní pokrývky osobně, zakrývala by zřejmě všechno ostatní, jenom ne příslušné místo na tváři.

Spíš mám obavu, že dopadnu jako dva mladí lidé, které jsem dnes potkal a jež roušku měli. Proti nim šel zrovna nějaký jejich známý, a když je zahlédl, neodpustil si ironickou poznámku ve smyslu "vy teda vypadáte". Prostě je zesměšnil. K smíchu však byl on. A taky já, bez pokrývky, pod rouškou studu.

Myslím, že dokud nebudeme mít zákonnou povinnost (a že je tato skutečnost za rohem), mnozí z nás se k zakrytí poloviny obličeje nepřinutí. O to víc je nutné vážit si oněch prvních odvážlivců, kteří to dělají už teď, dobrovolně. Rouška v jejich případě vypovídá mnoho věcí, ani jedna z nich však není negativní nebo dokonce hodna posměchu.